

[Jørgen Tved]

tryk for alle sammen. Hvor dybt det så er ment, kan man måske diskutere.

Vi er altså positive over for de to af lovforslagene. Der er ting i dem, vi ikke synes om. Der er ting i dem, som nok trænger til en gevaldig udvalgsbehandling. Men lovforslag nr. L 215, der, som jeg allerede har sagt, er skrevet med absolut ført hånd, har vi ingen sympati for. Det må gerne sendes hen, hvor peberet gror, og det er langt fra dette lands grænser.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne indledningsvis takke ordførerne for deres modtagelse af lovforslagene.

Det kommer aldeles ikke bag på mig, at det er spørgsmålet om beskyttelsesbrømmer i naturfredningslovforslaget, som har foranlediget de fleste kommentarer. Også i regeringen har vi drøftet, hvilken løsning der ville være den mest hensigtsmæssige på dette område.

Lad mig slå fast, at jeg her har valgt en anden model, end Folketinget pegede på i marginaljordsberetningen i juni sidste år. Der er to hovedbegrundelser for dette valg. For det første: Det er regeringens klare opfattelse, at landmændene skal holdes skadesløse, når der udlægges beskyttelsesbrømmer. For det andet: Der er sket en betydningsfuld udvikling i EF siden afgivelsen af marginaljordsberetningen. Meget tyder nu på, at det for landmanden, naturen og den danske økonomi kan blive en fordel at udlægge individuelle beskyttelsesbrømmer, hvor der konkret er behov for det, i stedet for ensartede brømmer overalt.

Det er indiskutabelt, at beskyttelsesbrømmer langs vore vandløb m.v. vil medføre natur- og miljømæssige forbedringer: Dels vil de skabe nye levesteder for vilde planter og dyr, dels vil de medvirke til at nedsætte den uønskede tilførsel af næringsstoffer til vandløbene og de øvrige vådområder.

Spørgsmålet er så, om man kan opnå disse virkninger med en frivillig ordning, således som lovforslaget lægger op til. Efter min mening er dette den acceptable måde at gøre det på. Kun hvis der er tale om tilbud, som landmændene selv kan gå ind for, er det sandsynligt, at brømmerne kommer til at virke efter hensigten og ikke som en irriterende tvangsforanstaltning, man helst vil søge at undgå.

Det er magtpåliggende for regeringen, at reglerne på dette område i størst mulig udstræk-

ning bliver i samklang med de foranstaltninger, der sideløbende gennemføres med henblik på intensivning af landbrugsdriften. Jeg tænker i den sammenhæng især på de frivillige ordninger, der er indeholdt i landbrugsministerens netop fremsatte forslag, som senere vil blive suppleret med muligheder for støtte til braklægningsordninger m.v.

Den nærmere udformning af reglerne om beskyttelsesbrømmer må ske på baggrund af disse kommende bestemmelser. Jeg har inviteret Landbrugsministeriet og Finansministeriet til at deltage i en arbejdsgruppe, som i den allernærmeste fremtid vil tage hul på denne problemstilling.

EF er kun indstillet på at yde støtte op til 50 pct. til braklægningsordninger og lignende som ikke eksisterer i dag. Lovforslagets bestemmelser er på den baggrund formuleret således, at de nærmere regler kan fastlægges med henblik på optimal anvendelse af de nye støttemuligheder.

Jeg tror i øvrigt, at de fleste ved nærmere eftertanke kan se rimeligheden i ikke at forcere bestemmelser igennem, som kan forskertse vore muligheder for en fornuftig brug af de EF-regler, som er på trapperne. Jeg har da også forstået på ordførerne både for Socialdemokratiet og for SF, at man er meget opmærksom på disse problemer.

Men forslaget indeholder jo andre bestemmelser end bare dem om brømmer. En væsentlig nydannelse er forslagens mulighed for at reparere på de skader, som allerede er sket på naturen. Lovforslaget forbedrer endvidere muligheden for at pleje beskyttelsesværdige arealer.

Ud over lovforslagets forbedrede muligheder for naturen vil det indebære en bedre beskyttelse af vore fortidsminder. Som enkelte ordførere har været inde på, inddrages stendiger og lignende nu under lovens områder.

Naturfredningsloven skal ses i snæver sammenhæng med både Landbrugsministeriets lovgivning og forslaget til ændring af erhvervelsesloven. Den nugældende erhvervelseslov handler specifikt om friluftslivsformer. Efter forslaget får loven fire sideordnede formål: naturbevaring, naturgenopretning, statslig skovtilplantning og friluftsliv.

Lovforslaget skal være universalsværktøj til at realisere regeringens marginaljordsstrategi.